

varmning af staldbygninger og lignende, hvorimod der forfalder afgift, hvis afbrændingen af husdyrgødningen går til opvarmning af stuehuse (rumvarme). Afbrændingen på gårdanlæg forudsætter dog, at disse overholder kravene til røgrensning mv. i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen, og lovforslaget ændrer ikke på disse krav. Pt. findes der ikke gårdanlæg, der opfylder kravene i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen.

3.1.3. Ændringer i affaldsavgiftsloven

I lov om afgift af affald og råstoffer tages alle bestemmelser om forbrænding af affald ud af loven. Lovens bestemmelser om affald vil herefter omhandle affald, der deponeres.

3.1.4. Ændringer i kulafgiftsloven

I kulafgiftsloven indføres der en tillægsafgift til affaldsvarmeafgiften. Hermed vil afgiften på affaldsvarme være summen af den allerede eksisterende affaldsvarmeafgift og den nye tillægsafgift. Den eksisterende affaldsvarmeafgift vedbliver at være indekseret, hvorimod den nye tillægsafgift ikke indekseres, da den kompenserer for den afskaffede affaldsforbrændingsafgift, der heller ikke blev indekseret.

Herudover overføres de fleste fritagelser, der var gældende for affaldsforbrændingsafgiften til at være fritagelser fra afgiften af affaldsvarme. Affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, som allerede er omfattet af den eksisterende affaldsvarmeafgift, fritages ikke for denne afgift, men kun for den nye tillægsafgift.

3.1.5. CO₂-avgiftsloven

I CO₂-avgiftsloven indføres der CO₂-afgift på ikke bionedbrydeligt affald (plast m.v.). Satsen udgør 150 kr. pr. ton udledt CO₂.

Virksomheder indenfor CO₂-kvotesektoren, der opgør CO₂ for dette affald, skal betale afgift på grundlag af opgørelsen. Disse virksomheder får dog tilbagebetalt afgiften for elproduktion og proces.

Virksomheder som ikke foretager faktisk opgørelse af CO₂ for affald til både el- og varmfremstilling, betaler afgift ud fra, at der er 28,34 kg. CO₂ pr. GJ fra affald generelt.

Fritaget er dog affald, hvor indholdet af ikke-bionedbrydeligt affald udgør mindre end 1 pct. af affaldets samlede vægt. Endvidere vil der være fritagelse for de typer affald, som hidtil har været fritaget for affaldsforbrændingsafgiften, som nu ophæves.

3.1.6. Lov om tilskud til elproduktion

Lov om tilskud til elproduktion omhandler kun tilskud til affaldsbaseret elproduktion. Da dette tilskud afskaffes med denne omlægning af afgiften på forbrænding af affald, foreslås loven ophævet.

3.2. Omlægning fra godtgørelsesordning til fritagelsesordning for vognmænd

Som en administrativ lempelse for vognmændene omlægges den eksisterende godtgørelsesordning for afgift af kvælstofholdige produkter til brug i lastbilers SCR-filtre til en fritagelsesordning.

3.2.1. Kvælstofavgiftsloven

Som følge af de skærpede krav til lastbilers partikel- og NO_x-udledning, der blev pålagt ved de EURO4-normer, der trådte i kraft 1. oktober 2006, var det nødvendigt med en lempelse af kvælstofafgiften. Lempelsen blev dengang givet som en ordning med godtgørelse af afgiften.

Mere præcist pålagdes EU-retlige miljøkrav til bilers udledning af forskellige miljøskadelige stoffer, der løbende skærpes. De såkaldte EURO-normer sætter overgrænser for udslippet af nævnte stoffer. EURO4 indeholdt en væsentlig skærpelse af udstødningsnormerne for partikler og kvælstofoxider (NO_x).

De skærpede krav til udledning af partikler og NO_x kan i princippet opfyldes på flere måder, men de europæiske fabrikanter oplyste, at man ville satse på en såkaldt SCR-løsning. Ved denne løsning tunes motoren til lavt partikeludslip. Herved øges NO_x-udslippet, som herefter reduceres ved hjælp af en SCR-katalysator. SCR-teknologien forudsætter imidlertid, at der indsprøjtes kvælstofholdige stoffer (ammoniak) i udstødningssystemet mellem motoren og SCR-katalysatoren, hvor NO_x omdannes til vand og frit kvælstof (som er uskadeligt). I praksis tilsættes ammoniakken i form af et urinstof (UREA).

Som kvælstofavgiftsloven var udformet før indførelsen af en branchespecifik kvælstofavgiftslempelse i 2006, altså med en godtgørelsesordning for vognmænd for deres forbrug af kvælstof anvendt i SCR-katalysatorer, var der efter bevilling fra told- og skatteforvaltningen mulighed for fritagelse af afgift af kvælstof, der blev anvendt til andre erhvervs-mæssige formål end planternæring og afisning. Det var således aldrig intentionen i kvælstofavgiftsloven, at der skulle opkræves afgift af de kvælstofholdige stoffer, der anvendes i SCR-katalysatorer. Imidlertid bevilgedes der et stort årligt forbrug for, at der kunne bevilges fritagelse, hvilket mange små vognmænd ikke kunne leve op til. Da lastbilerne kører lige så godt uden tilsætning som med tilsætning af de kvælstofholdige stoffer, var